

Kwalifikacja cząstkowa na poziomie czwartym Polskiej Ramy Kwalifikacji i europejskich ram kwalifikacji

Projektowanie, znakowanie i odnawianie szlaków turystycznych

Status: włączona funkcjonująca

Rodzaj: cząstkowa

Kategoria: wolnorynkowe

Data włączenia do ZSK: 2023-10-26

Dokument potwierdzający nadanie kwalifikacji: Certyfikat kwalifikacji wolnorynkowej

Sektorowa Rama Kwalifikacji: Turystyka

Krótką charakterystyka kwalifikacji

Osoba posiadająca kwalifikację jest gotowa do samodzielnego zaplanowania, zorganizowania i przeprowadzenia prac znakarskich. Posługuje się wiedzą pozwalającą na zaprojektowanie szlaku zgodnie z wymogami prawa ze szczególnym uwzględnieniem prawa o ruchu drogowym, przepisów o ochronie przyrody, prawa wodnego i prawa własności. Potrafi zaprojektować różne typy szlaków np. pieszy, konny, rowerowy, narciarski, kajakowy. Zna systemy znakowania szlaków, techniki umieszczania różnego rodzaju znaków w sposób umożliwiający turystom bezpieczne korzystanie oraz w sposób jak najmniej ingerujący w przyrodę. Przygotowuje warsztat pracy, w tym dobiera materiały i narzędzia. Potrafi przeprowadzić prace znakarskie w terenie polegające na znakowaniu nowego szlaku lub odnowieniu starego. W porozumieniu z gestorami szlaków likwiduje je lub zmienia ich przebieg.
Osoba posiadająca kwalifikację może znaleźć zatrudnienie w ogólnokrajowych lub lokalnych organizacjach turystycznych, stowarzyszeniach zajmujących się turystyką i jej rozwojem oraz promocją regionu, lasach państwowych, parkach narodowych i krajobrazowych, jednostkach samorządowych. Może prowadzić również własną działalność gospodarczą.

Informacje o kwalifikacji

Grupy osób, które mogą być zainteresowane uzyskaniem kwalifikacji

Zainteresowane uzyskaniem kwalifikacji mogą być:
- osoby, które mają doświadczenie w znakowaniu szlaków i chcą potwierdzić swoje kwalifikacje w tym zakresie;
- pracownicy Lasów Państwowych, parków narodowych i krajobrazowych;
- pracownicy samorządów;
- członkowie stowarzyszeń zajmujących się turystyką, rozwojem lokalnym;
- pracownicy wypożyczalni sprzętu turystycznego;
- przedsiębiorcy działający w branży turystycznej.

W razie potrzeby warunki, jakie musi spełniać osoba przystępująca do walidacji

Wykształcenie średnie lub średnie branżowe.

Typowe możliwości wykorzystania kwalifikacji

Osoba posiadająca kwalifikację może znaleźć zatrudnienie w:
- organizacjach turystycznych,
- lasach państwowych,
- parkach narodowych i krajobrazowych,
- jednostkach samorządu terytorialnego,
- stowarzyszeniach i fundacjach zajmujących się promocją regionu czy turystyką.
Może także prowadzić własną działalność gospodarczą.

Okres ważności dokumentu potwierdzającego nadanie kwalifikacji i warunki przedłużenia jego ważności

Certyfikat ważny jest 5 lat. W celu jego przedłużenia należy przesłać do instytucji certyfikującej dokumenty potwierdzające udział w odebranych pracach znakarskich (co najmniej dwóch) w ciągu ostatnich 5 lat.

Zapotrzebowanie na kwalifikację

Szlaki turystyczne są ważnym elementem przestrzeni turystycznej w Polsce. Pozwalają na bezpieczne i ciekawe uprawianie różnych form turystyki aktywnej. Istnieje wiele rodzajów szlaków turystycznych. Najbardziej rozbudowaną sieć szlaków stanowią szlaki piesze górskie i nizinne, z kolei najszybciej rozwijają się szlaki rowerowe. Oprócz wymienionych wyżej funkcjonują również inne, udostępniające ciekawą przestrzeń turystyczną: kajakowe, konne, narciarskie, ścieżki edukacyjne (przyrodnicze i historyczne). Szlaki mają za zadanie nie tylko ułatwić bezpieczne poruszanie się turysty z punktu A do B, ale też wskazać atrakcyjne miejsca i zachęcić do uprawiania różnych form aktywności. Istnienie szlaków turystycznych generuje ruch turystyczny oraz motywuje lokalne działania w zakresie turystyki, co ma znaczenie dla rozwoju regionów. Według danych PTTK za 2019 rok na terenie Polski wytyczono 77684,6 km szlaków turystycznych z czego 50282,1 km to szlaki piesze górskie i nizinne, 19174,3 km szlaki rowerowe, pozostałe stanowią szlaki edukacyjne, konne, kajakowe, narciarskie i inne. W ostatnim czasie na popularności zyskały najdłuższe, długodystansowe szlaki w Polsce, jak przykładowo Główny Szlak Beskidzki (498 km) oraz Główny Szlak Sudecki (444 km). Wielu turystów mierzy się z pokonywaniem tych tras w całości i w różnych warunkach. Ważne, aby szlaki te były dobrze utrzymane, a ich oznakowanie i odpowiednie przygotowanie pomagało w realizowaniu tych wyzwań. Przez tereny Polski przechodzą też cztery europejskie szlaki długodystansowe: Europejskie szlaki wędrówkowe - E3 i E8 (w górach) oraz E9 i E11 (północna Polska). Wpisują się w nie szlaki piesze PTTK. Ich prawidłowe utrzymanie ma znaczenie

dla całego europejskiego systemu szlaków turystycznych. Powyższe dane nie obejmują szlaków znakowanych przez inne instytucje. Niestety, bardzo często nie podlegają one żadnemu monitoringowi. Kadra znakarska PTTK w 2019 roku stanowiła 1062 osoby. To osoby posiadające ważne uprawnienia znakarza szlaków PTTK, nie wszyscy jednak podejmują prace znakarskie. Przykładowo każdego roku przy udziale około 100 znakarzy PTTK odnawia się około 1/3 całego kilometrażu szlaków pieszych w górach! Powyższe statystyki pokazują, że sieć szlaków turystycznych w Polsce, która podlega nieustającym modernizacjom i zmianom, jest ogromna i wymaga ciągłego nadzoru oraz nakładów pracy wykwalifikowanej kadry znakarskiej. Dzięki PTTK powstała Instrukcja znakowania szlaków turystycznych PTTK, która stanowi zbiór zasad znakowania szlaków stosowany w całej Polsce, często też wykorzystywany przez znakujących poza PTTK. Przez dziesięciolecia został wykształcony spójny system znakowania szlaków (głównie pieszych), który jest uważany za jeden z lepszych w Europie. Niejednokrotnie wzorują się na nim inne kraje wprowadzające lub porządkujące swoje systemy znakarskie, jak na przykład Ukraina czy Gruzja, gdzie polscy znakarze prowadzili szkolenia i wspomagali tamtejsze kadry w znakowaniu. Szlaki turystyczne należy projektować i tworzyć zgodnie z zasadami znakowania, tak aby spełniały szereg niezbędnych warunków: bezpieczeństwa, spójności z już istniejącą siecią szlaków, atrakcyjności oraz zgodności z obowiązującymi przepisami. Szlaki turystyczne, aby dobrze służyły turystom w ramach zintegrowanej sieci szlaków, muszą być systematycznie weryfikowane i odnawiane, pozostawione same sobie przestają spełniać swoją rolę, a czasem nawet zniechęcają turystów do przyjeżdżania w dany rejon. Braki w oznakowaniu oraz zniszczone znaki mogą doprowadzić do zagubienia turystów i w związku z tym generować szereg innych zagrożeń. Szlaki turystyczne wymagają monitoringu, weryfikacji stanu oznakowania i regularnych napraw - odświeżania znaków, wymieniania tabliczek, czasem udroźniania ścieżki. Zarówno tworzenie nowych szlaków, jak i ich utrzymanie wymagają specjalnych kwalifikacji. Znakarz szlaków powinien przede wszystkim znać Instrukcję znakowania szlaków turystycznych PTTK, w której są zawarte wszystkie podstawowe zasady znakowania wszystkich typów szlaków, rodzaje i wymiary znaków, techniki znakowania oraz zasady projektowania. Absolutnie konieczna jest znajomość przepisów związanych ze znakowaniem, zwłaszcza odpowiednich elementów Prawa o Ruchu Drogowym, które bezpośrednio wpływa na znakowanie szlaków na drogach publicznych oraz innych przepisów regulujących dziedzinę bezpośrednio związane z poszczególnymi rodzajami turystyki i związanymi z nimi szlakami. Proces powstawania nowego szlaku jest złożony z kilku etapów. Wymaga znajomości terenu i atrakcji turystycznych na nim występujących, odpowiedniego czytania i przygotowywania map, wielu godzin prac koncepcyjnych, uzgodnień i weryfikacji oraz konsultacji. Wszystko to w ramach przepisów prawa, które mogą wpływać na prowadzenie szlaków na danym obszarze. Aby przygotować i zrealizować taki projekt potrzebna jest odpowiednia wiedza i doświadczenie. Należy znać techniczne kwestie tworzenia szlaków, ale także umieć uchwycić potrzeby i oczekiwania turystów, tak aby tworzyć i znakować szlaki zachęcające do odwiedzenia regionów. Jest ważne, aby wyznakowane trasy dawały możliwość nawet nie wprawnemu turyście bezpiecznie realizować jego zamierzenia. Instytucje zlecające wykonanie lub odnowienie szlaku turystycznego potrzebują pewności, że zatrudnieni wykonawcy posiadają zweryfikowane i potwierdzone kwalifikacje do wykonania wymaganych prac, mają wiedzę dającą pewność, że zaprojektowane szlaki będą poprowadzone dobrze, mądrze, z korzyścią dla turystów i regionu oraz z zachowaniem odpowiednich przepisów. Stąd potrzeba stworzenia takiej kwalifikacji. Zgodnie z danymi Rocznika statystycznego GUS za 2018 r. w dziale Kultura, Turystyka i Sport podane są łączne długości różnych typów szlaków turystycznych dla ostatnich ośmiu lat, co daje możliwość monitorowania całej sieci. Niestety w niektórych kategoriach suma kilometrów gwałtownie spada. Pojawia się zatem pytanie - czy atrakcyjność tych szlaków zmalała, w związku z tym ubywa ich corocznie po kilkadziesiąt/kilkaset km? Niekoniecznie, raczej brak jest dostatecznie wyszkolonej kadry znakarzy, mogących odtworzyć stare oznakowanie lub wytyczyć nowe

szlaki: piesze, rowerowe, kajakowe, konne lub narciarskie. Pomimo coraz większych nakładów finansowych samorządów lokalnych na rozwój szlaków turystycznych, zaczyna być odczuwalny brak wykwalifikowanych znakarzy. To od ich wiedzy przy projektowaniu przebiegu szlaku lub jego praktycznego wyznakowania zależy atrakcyjność szlaku, a przede wszystkim bezpieczeństwo osób z niego korzystających. Dlatego tak istotna jest standaryzacja wyszkolenia i wprowadzenie kwalifikacji do Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji, umożliwiająca potwierdzenie umiejętności wykwalifikowanej (certyfikowanej) kadry znakarzy szlaków turystycznych. Jak ważne jest dobre oznakowanie szlaków turystycznych, zwłaszcza w trudniejszym terenie górskim, pokazał stworzony w 2014 roku raport wspólny Najwyższej Izby Kontroli i Najwyższego Urzędu Kontroli Republiki Słowackiej "Zapewnienie warunków bezpieczeństwa turystyki i rekreacji w górach", w którym poświęcono cały rozdział kwestii stanu szlaków turystycznych. Wówczas stan szlaków oceniono dobrze i bardzo dobrze, ale wskazano tam również zagrożenia i mankamenty związane z utrzymaniem sieci szlaków na terenach górskich. Istnienie specjalistów mających wiedzę i umiejętności, które pozwalają w odpowiedni sposób szybko reagować i pracować na szlakach, jest podstawą do zachowania dobrej jakości oznakowania. Przytoczone powyżej kwestie wyraźnie świadczą o potrzebie kształcenia i certyfikowania kadry znakarzy, która zapewni tworzenie i utrzymywanie szlaków turystycznych na najwyższym poziomie, jeśli chodzi o jakość wykonania, atrakcyjność i zapewnienie bezpieczeństwa. Zadbana infrastruktura szlakowa podnosi poziom oferty turystycznej i zachęca do odwiedzenia najciekawszych miejsc w regionie, ułatwia pracę samorządom, Lasów Państwowym oraz organizacjom pozarządowym działającym na potrzeby rozwoju turystyki.

Odniesienie do kwalifikacji o zbliżonym charakterze oraz wskazanie kwalifikacji ujętych w ZRK zawierających wspólne zestawy efektów uczenia się

Brak kwalifikacji o zbliżonym charakterze

Wymagania dotyczące walidacji i podmiotów przeprowadzających walidację

1. Etapy weryfikacji
1.1. Metody W czasie weryfikacji stosuje się następujące metody: - test teoretyczny, - analiza dowodów i deklaracji, - rozmowa z komisją (wywiad swobodny), - obserwacja w warunkach rzeczywistych.
1.2. Zasoby kadrowe Komisja walidacyjna składa się z minimum 3 osób. Minimum jeden z członków komisji walidacyjnej musi udokumentować posiadanie kwalifikacji pełnej z 6 PRK oraz udokumentować, że przez ostatnie pięć lat aktywnie uczestniczył w pracach znakarskich (w tym m.in. malowaniu lub koordynowaniu, projektowaniu, zlecaniu czy odbieraniu) oraz ma doświadczenie w znakowaniu (w tym m.in. malowaniu lub koordynowaniu, projektowaniu, zlecaniu czy odbieraniu) szlaków pieszych (minimum 100 km) i/lub rowerowych (minimum 100 km), i/lub kajakowych (minimum 10 km), i/lub konnych (minimum 10 km), i/lub narciarskich (minimum 10 km) potwierdzone w portfolio.
1.3. Sposób organizacji walidacji i warunki materialne do jej przeprowadzenia Weryfikacja składa się z trzech części. W części pierwszej, za pomocą metody testu teoretycznego, potwierdzane są efekty uczenia się z zestawu 1 "Posługiwanie się wiedzą o znakowaniu szlaków". W części drugiej, za pomocą metody analizy dowodów i deklaracji oraz metody rozmowy z komisją (wywiad swobodny), potwierdzane są efekty uczenia się z zestawu 2 "Projektowanie i odnawianie szlaków". Kandydat losuje jeden z pięciu rodzajów szlaków oraz odcinek

drogi wojewódzkiej (ze skrzyżowaniem i rondem) i przygotowuje projekt minimum 10 km wylosowanego szlaku oraz organizację ruchu drogowego dla szlaku rowerowego na wylosowanym odcinku drogi.

Opracowane projekty są następnie podstawą rozmowy z komisją walidacyjną. W części trzeciej, za pomocą metody obserwacji w warunkach rzeczywistych, weryfikacji podlegają efekty uczenia się z zestawu 3 "Znakowanie szlaków". Każdy z kandydatów powinien oznakować minimum kilometr szlaku. Istnieje możliwość potwierdzenia efektów uczenia się z zestawu 3 za pomocą metody analizy dowodów i deklaracji, tj. przedstawienia portfolio oznakowanych szlaków z ostatnich 5 lat oraz rozmowy z komisją na ich temat. Instytucja certyfikująca powinna zapewnić: konkretny, istniejący szlak turystyczny wymagający odnowienia lub konkretny, zaplanowany szlak wymagający wytyczenia o długości odpowiedniej do liczby kandydatów (minimum 1 km na osobę), mapę terenu, na którym będą odbywały się prace znakarskie w ramach walidacji, materiały i narzędzia do znakowania szlaku, m.in. tabliczki, farby, szablony, pędzle, siekiery itp., schemat drogi do przygotowania organizacji ruchu. Instytucja certyfikująca zapewnia kandydatom ubezpieczenie podczas weryfikacji (w warunkach rzeczywistych) efektów uczenia się zawartych w zestawie 3. Identyfikowanie i dokumentowanie

Nie określa się wymagań dla tych etapów.

Informacje dodatkowe

Podstawa prawna włączenia kwalifikacji do ZSK

Na podstawie Obwieszczenia Ministra Sportu i Turystyki z dnia 2023-10-06 r. w sprawie włączenia kwalifikacji rynkowej >Projektowanie, znakowanie i odnawianie szlaków turystycznych< do Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji (Monitor Polski z dnia 2023-10-26 r., poz. 1142)

Data rozpoczęcia funkcjonowania kwalifikacji w ZSK

2024-02-20

Orientacyjny nakład pracy potrzebny do uzyskania kwalifikacji (w godzinach)

125

Termin dokonywania przeglądu kwalifikacji

Nie rzadziej niż raz na 10 lat

Termin następnego przeglądu kwalifikacji

2033-10-26

Kod dziedziny kształcenia

812 - Podróże, turystyka i wczasy

Kod PKD (wg klasyfikacji 2007)

96.09 - Pozostała działalność usługowa, gdzie indziej niesklasyfikowana

Kod kwalifikacji (od 2020 roku)

14065

Streszczenie opinii uzyskanych podczas konsultacji projektu kwalifikacji

Kwalifikacja zdecydowanie odpowiada na potrzeby rynku pracy - zarówno aktualne, jak i prognozowane. Znakowane szlaki turystyczne są bowiem bardzo ważnym elementem zagospodarowania turystycznego, natomiast ich wytyczanie i znakowanie nie jest uregulowane państwowymi przepisami, co powoduje, że działalności polegającej na znakowaniu szlaków podejmują się różne podmioty, wykorzystując do tego z reguły publiczne pieniądze, a efekt niejednokrotnie jest problematyczny (biorąc pod uwagę przebieg szlaków i jakość prac znakarskich). Włączenie przedmiotowej kwalifikacji do ZSK umożliwi zapewnienie kompetentnych znakarzy, dając rękojmię jakości wykonywanych przez nich prac.

Efekty uczenia się

Syntetyczna charakterystyka efektów uczenia się

Osoba posiadająca kwalifikację jest gotowa do samodzielnego zaplanowania, zorganizowania i przeprowadzenia prac znakarskich. Posługuje się wiedzą pozwalającą na zaprojektowanie szlaku zgodnie z wymogami prawa, ze szczególnym uwzględnieniem prawa o ruchu drogowym, przepisów o ochronie przyrody, prawa wodnego i prawa własności. Potrafi zaprojektować różne typy szlaków (np. pieszy, konny, rowerowy, narciarski, kajakowy). Zna systemy znakowania szlaków, techniki umieszczania różnego rodzaju znaków w sposób umożliwiający turystom bezpieczne korzystanie oraz w sposób jak najmniej ingerujący w przyrodę. Przygotowuje warsztat pracy, w tym dobiera materiały i narzędzia. Potrafi przeprowadzić prace znakarskie w terenie polegające na budowie nowego szlaku lub odnowieniu starego. W porozumieniu z gestorami szlaków likwiduje je lub zmienia ich przebieg.

Zestawy efektów uczenia się

1) Posługiwanie się wiedzą o znakowaniu szlaków

Poszczególne efekty uczenia się oraz kryteria weryfikacji ich osiągnięcia

1. Charakteryzuje rolę i funkcje szlaków

Kryteria weryfikacji:

- a. opisuje cele znakowania szlaków,
- b. omawia rolę szlaków w organizacji ruchu turystycznego,
- c. opisuje rodzaje szlaków i ich specyfikę,
- d. charakteryzuje system szlaków o znaczeniu międzynarodowym, ogólnopolskim, regionalnym i lokalnym.

2. Charakteryzuje przepisy znakowania szlaków

Kryteria weryfikacji:

- a. omawia obowiązki administratora szlaków turystycznych,
- b. omawia obowiązki zespołu znakarskiego,
- c. omawia przepisy prawa w części mającej wpływ na wytyczenie szlaku, w tym prawo własności, prawo o ruchu drogowym, prawo wodne, ustawę o lasach, ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz przepisy o ochronie przyrody,
- d. omawia Instrukcję Znakowania Szlaków Turystycznych Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego (PTTK),
- e. omawia podmioty zainteresowane powstawaniem i przebiegiem szlaku,
- f. omawia kroki prawne, jakie należy wykonać, aby wytyczyć szlak,
- g. omawia konsekwencje prawne niszczenia lub usuwania oznakowania szlaków.

3. Charakteryzuje zasady projektowania szlaków

Kryteria weryfikacji:

- a. omawia uwarunkowania, które należy wziąć pod uwagę przy projektowaniu szlaków, w tym ukształtowanie terenu, komunikację z innymi szlakami, nawierzchnię, komunikację publiczną i infrastrukturę,
- b. omawia rodzaje zgód oraz podmioty, od których musi je uzyskać, aby zaprojektować, odnowić lub zlikwidować szlak,
- c. omawia sposoby dostosowania szlaku pieszego dla innych użytkowników (np. narciarzy, rowerzystów),
- d. omawia zasady przebiegu szlaków.

4. Omawia zasady oznakowania szlaków

Kryteria weryfikacji:

- a. omawia znaki informacyjne, ostrzegawcze i zakazu stosowane na szlakach: pieszych, rowerowych, kajakowych, konnych, narciarskich,
- b. omawia znaki przebiegu szlaków: pieszych, rowerowych, kajakowych, konnych, narciarskich,
- c. omawia znaki stosowane na ścieżkach dojściowych, spacerowych, dydaktycznych i edukacyjnych,
- d. omawia zasady umieszczania znaków na szlakach: pieszych, rowerowych, kajakowych, konnych, narciarskich.

5. Omawia techniki znakowania

Kryteria weryfikacji:

- a. omawia materiały stosowane w czasie znakowania szlaków,
- b. omawia sposoby mocowania znaków,
- c. omawia miejsca umieszczenia znaków.

6. Omawia techniki konserwacji i odnawiania szlaków

Kryteria weryfikacji:

- a. wymienia różnice między konserwacją a odnawianiem szlaków,
- b. omawia zasady konserwacji szlaków,
- c. omawia zasady odnawiania szlaków.

7. Omawia dokumentację szlaków

Kryteria weryfikacji:

- a. omawia składniki dokumentacji projektowej,
- b. wymienia bazy danych polskich szlaków turystycznych,
- c. omawia składniki dokumentacji powykonawczej, która jest podstawą wprowadzenia szlaku do bazy danych.

8. Omawia techniki likwidacji i zmiany przebiegu szlaku

Kryteria weryfikacji:

- a. wymienia i omawia dokumenty, jakie należy złożyć w celu likwidacji czy zmiany przebiegu trasy,
- b. omawia zasady likwidacji wprowadzonego oznakowania.

2) Projektowanie i odnawianie szlaków

Poszczególne efekty uczenia się oraz kryteria weryfikacji ich osiągnięcia

1. Przygotowuje wstępne założenia szlaku

Kryteria weryfikacji:

- a. określa rodzaj i funkcję szlaku,
- b. określa grupę użytkowników szlaku,
- c. określa obiekty krajoznawcze do pokazania na szlaku,
- d. wyjaśnia proces zatwierdzania projektu przez zlecniodawcę.

2. Projektuje, odnawia, likwiduje lub zmienia przebieg trasy szlaku

Kryteria weryfikacji:

- a. przygotowuje wstępny projekt na mapie,
- b. przygotowuje projekt organizacji ruchu na szlaku (np. szlaku rowerowym, konnym),
- c. samodzielnie weryfikuje projekt w terenie i omawia wyniki tej weryfikacji,
- d. omawia konsekwencje prawne niszczenia lub usuwania oznakowania szlaków turystycznych oraz braku stosownych uzgodnień przed wykonaniem prac znakarskich z zarządcą gruntu / właścicielem terenu,
- e. omawia sposoby analizy własności terenu, przez który przebiega projektowany lub odnawiany szlak,
- f. przygotowuje wniosek o zgodę na realizację prac znakarskich do zarządcy gruntu / właściciela terenu (np. drogi publiczne, drogi wodne, lasy),
- g. omawia różnice pomiędzy zakresem uzgodnień z zarządcą gruntu/właścicielem terenu (np. drogi publiczne, drogi wodne, lasy).

3. Planuje prace znakarskie

Kryteria weryfikacji:

- a. przygotowuje harmonogram prac,
- b. przygotowuje mapę ze szlakiem,
- c. przygotowuje kosztorys,
- d. omawia inne elementy dokumentacji szlaku (np. pisma do właścicieli terenu, zgody na znakowanie, organizację ruchu),
- e. omawia zasady tworzenia grupy osób wykonujących znakowanie.

4. Przygotowuje infrastrukturę szlakową

Kryteria weryfikacji:

- a. projektuje zawartość tablic informacyjnych (np. mapy terenu, treść krajoznawcza, dodatkowe informacje),
- b. przygotowuje specyfikację materiałów do znakowania szlaków, w tym: tabliczki, drogowskazy, mocowania, farby.

3) Znakowanie szlaków

Poszczególne efekty uczenia się oraz kryteria weryfikacji ich osiągnięcia

1. Przygotowuje się do prac znakarskich

Kryteria weryfikacji:

- a. dobiera i kompletuje zestaw narzędzi i materiałów,
- b. ustala, czy możliwe jest znakowanie w danym dniu na podstawie prognozowanych warunków atmosferycznych,

c. informuje zarządcę gruntu / właściciela terenu o terminie planowanych prac znakarskich.

2. Znakuje szlak

Kryteria weryfikacji:

- a. odczytuje z mapy przebieg szlaku oraz miejsca umieszczenia elementów infrastruktury szlaku,
- b. ustala miejsce umieszczenia znaku i elementu infrastruktury szlaku,
- c. przygotowuje miejsce umieszczenia znaku i elementu infrastruktury szlaku,
- d. usuwa stare oznakowanie czy elementy infrastruktury (jeśli szlak podlega odnowieniu),
- e. umieszcza znak i element infrastruktury szlaku zgodnie z przyjętą techniką,
- f. dokumentuje umiejscowienie znaku i elementu infrastruktury szlaku w terenie i w dokumentacji powykonawczej (np. koordynaty GPS, dokumentacja fotograficzna).

Instytucje certyfikujące i podmioty powiązane z kwalifikacją

#	Instytucje certyfikujące (IC)	Instytucje walidujące
1	Polskie Towarzystwo Turystyczno-Krajoznawcze	

Wnioskodawca:

Polskie Towarzystwo Turystyczno-Krajoznawcze

Minister właściwy dla kwalifikacji:

Minister Sportu i Turystyki

